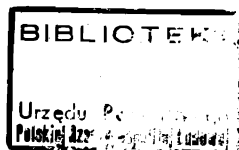


Warszawa, 25 stycznia 1934 r.

F24h

1/20

URZĄD PATENTOWY



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 19198.

Kl. 36 e, 6/11.

Richard Herrmann
(Wiedeń, Austria).

Zbiornik do nagrzewania wody, ogrzewany gazem.

Zgłoszono 11 marca 1932 r.

Udzielono 10 października 1933 r.

Pierwszeństwo: 22 grudnia 1931 r. (Austria).

Zbiorniki do nagrzewania wody, ogrzewane gazem, stosuje się zamiast piecyków gazowych do wody bieżącej tam, gdzie ilość ciepła (ilość gazu), jaką można rozporządzać, nie wystarcza do osiągnięcia żądanej wydajności ogrzewania lub też tam, gdzie zapotrzebowanie gorącej wody występuje tylko okresowo.

Przyrząd taki składa się zasadniczo z niewielkiego grzejnika oraz zbiornika wody, która ma być nagrzana.

O ile w piecyku gazowym na wodę bieżącą zużycie gorącej wody odbywa się w chwili jej wytwarzania, to zbiornik powyższy jest ogrzewany nieraz przez kilka godzin zanim nastąpi zużycie tej wody. Podczas przygotowywania gorącej wody występują straty ciepła, które bardzo obniża-

ją sprawność nagrzewania takiego zbiornika w porównaniu z grzejnikiem wody bieżącej.

Na straty ciepła składają się strata wskutek ochładzania się zbiornika oraz strata kominowa.

Strata wskutek ochładzania się zbiornika może być wydatnie obniżona przez zastosowanie dobrej izolacji.

Co do straty kominowej, to o ile grzejnik właściwy jest umieszczony na zewnątrz zbiornika, to zbiornik sam nie podlega stracie kominowej, na którą narażony jest grzejnik, ale zato ostatni jest narażony na promieniowanie i przewodnictwo, które podczas jego pracy są dość dotkliwe. Wskutek tego grzejnik umieszczano dotychczas w zbiorniku, a przewód do spalin prowa-

dzono przez zbiornik. Powstawała wskutek tego strata kominowa, polegająca na tem, że gorący komin wysysał przez ten przewód zimne powietrze, które chłodziło wodę zawartą w zbiorniku.

Stosownie do wynalazku, zaleta grzejnika, umieszczanego wewnątrz zbiornika, polegająca na zmniejszeniu strat ciepła wskutek promieniowania i przewodnictwa zostaje zachowana, natomiast strata kominowa zostaje prawie zupełnie usunięta. Osłona grzejnika jest osadzona obrotowo na wsporniku, przyczem spaliny przepływają wzdłuż powierzchni ogrzewalnej, podążając wdół do wspornika z kanałem pierścieniowym, sam zaś wspornik stanowi narząd, odprowadzający spaliny. Drugi górny wspornik, który utrzymuje zbiornik w środkowym położeniu, służy jednocześnie jako zabezpieczenie przed uderzeniem wietrzem.

Przykład wykonania wynalazku jest przedstawiony na rysunku, na którym cyfra 1 oznacza płaszcz zbiornika do gorącej wody, cyfra zaś 2 — zewnętrzny płaszcz ozdobny, przyczem między ściankami obu płaszczy znajduje się izolacja.

Grzejnik, umieszczony wewnątrz zbiornika, składa się z osłony walcowej 3, zamkniętej od góry i zaopatrzonej w promieniowo ustawione żebra 4, oraz stożkowej rury 5, której kołnierz podstawowy zaopatrzony jest w otwory do przepływu spalin.

Cały zbiornik jest ustawiony na wsporniku 6, pod którym znajduje się palnik 7. Poza tem zbiornik jest przytrzymywany od góry wspornikiem 9.

Spaliny, płynące z palnika 7 przepływają przez stożkową na pewnej części rurę 5 w górę, poczem zostają skierowane wzdłuż żeber 4 wdół między rurę 5 a osłonę 3 i dochodzą do wspornika 6, a stamtąd przewodem 8 do wspornika 9, zaopatrzonego w króciec 11, zabezpieczający przed uderzeniem wskutek wiatru, poczem przewodem 10 do kominu. Ogrzany komin może ewentualnie wysysać powietrze przez króciec 11 we wsporniku 9.

Zastrzeżenie patentowe.

Zbiornik do nagrzewania wody, ogrzewany gazem, z grzejnikiem, umieszczonym wewnątrz oraz zabezpieczonym od uderzeń wietrznych, ustawiony obrotowo na wsporniku, znamienny tem, że dolny wspornik, stanowiący część przewodu do spalin, jest połączony z górnym wspornikiem, służącym jako zabezpieczenie przed uderzeniem wietrzem, zapomocą przewodu do spalin, który pozostaje przy ścianie, niezależnie od obracania się zbiornika.

Richard Herrmann.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

